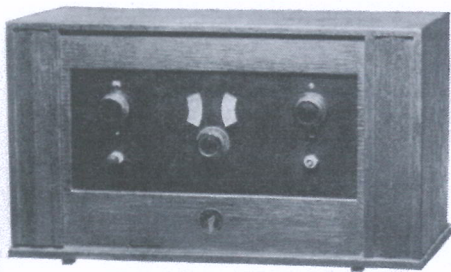

HOE WERKT ZO'N DING ...?

Van R.S. Stokvis Maastricht ontvingen wij een apparaat, dat volgens het opschrift van de overigens wel betrouwbare fabrikant een ERRES radio was.

Een ERRES-radio rond 1930.

Na allerlei opmerkingen over „inbouwen van FM, liefst FM stereo”, kwamen wij tot de slotsom dat, al was hij enkel voor de aardigheid gebracht, wij toch minstens moesten proberen of er nog leven in zat.

Wij gingen als volgt tewerk.

Luidspreker moet er aan met trafo. Klaar.

Steker in stopcontact. Gebeurt.

Antenne ergens in. Ook gebeurt.

Toen kwamen de opmerkingen zoals: „niet zo hard”, „ik hoor niets” en „hij zal

wat stijf zijn, hij heeft zo lang niets gedaan”; maar er kwam niets!

Dan maar eens meten, maar waar?

Anodespanning erg laag: pl.m. 30 volt.

Dit bleek verholpen te zijn met een tijdelijke vervanging van de tweede afvlakcondensator in het voedingsgedeelte en een vervanging van de ont koppelcondensator van de plus van de detector.

En ja hoor, het geval ging aan het genereren, maar ... geen muziek!

Toen schoot ons iets uit onze jeugd jaren in onze gedachten. Als hij het niet doet met de antenne aan de ingang, stop deze dan ergens in het midden erin!

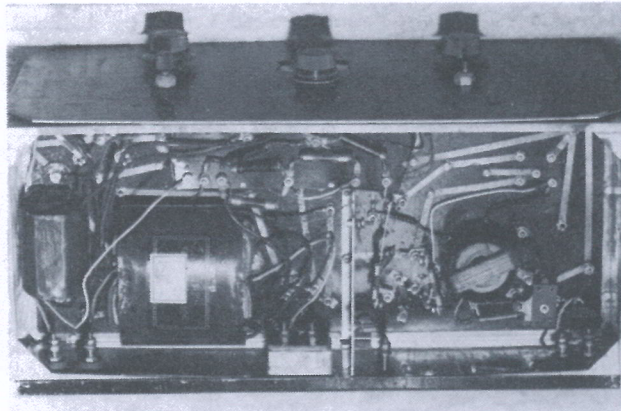
Resultaat ... spelen!

Vreugde groot, maar ineens een spuitbron, zoiets als een geiser op IJsland, maar in plaats van warm water vloeibare parafine.

Nu bleek dat de eerste afvlakcondensator het benauwd had gekregen.

Nadat ook deze even vervangen was, speelde het apparaat vrij goed, alleen jammer dat de hoogfrequent versterkerbuis E 442 defect en niet in voorraad was, zodat wij het toestel niet aan de antenne-aansluiting, dus met beide afstemkringen, hebben kunnen proberen.

Technische Dienst Maastricht.

Bij een beschouwing van de onderaanzichtfoto zouden wij kunnen zeggen: „Wat een vooruitziende blik had Van der Heem, het lijkt wel print!”

WEER KIEZEN!

Nu voor het Spaarfonds

De zittingsduur van de huidige werknemersvertegenwoordigers in het bestuur van de Stichting Spaarfonds loopt ten einde. Deze bestuursleden, t.w. de heren J. v. d. Broek (Utrecht), M. Reimerink en H. H. Righolt (Den Haag) stellen zich opnieuw verkiesbaar en worden door de Centrale Ondernemingsraad wederom kandidaat gesteld.

Het bestuur van het Spaarfonds besloot om ook plaatsvervangende bestuursleden aan te stellen. Voor deze functies stelt de COR de volgende heren kandidaat: P. W. Petersen (Utrecht), C. P. van Veen en D. A. Koemans (Den Haag).

Spaarfondsleden, die tegenkandidaten voor lid of plaatsvervangend lid wensen te stellen, kunnen dit voor 1 maart 1964 doen door namen van eventuele kandidaten schriftelijk bekend te maken aan de heer Z. J. Koning, Arbeidszaken Den Haag.

datum met hun handtekening te bekrachtigen; zij dienen bij voorkeur deelnemer in het Spaarfonds te zijn en tenminste 25 jaar oud.

De kiescommissie,
Drs. C. P. d'Haans,
Z. J. Koning,
P. ten Pierick.

INHEEMSE ZAKEN

Een rat in TV-val.

— De heer W. J. F. Philippa, voor opleiding van TV-technici in Singapore, kreeg een TV in handen waarin een rat de conus van de speaker volledig had verorberd en sluiting aan de contrastregelaar had veroorzaakt. Hij heeft het niet overleefd.

— Het tijdstip waarop vrijdags in Den Haag het loon van zieken kan worden afgehaald is gewijzigd; dit kan nu tussen 15.00 en 16.30 uur. Lopende patiënten maken wij erop attent dat zij o.a. tussen 12.00 en 14.30 uur thuis moeten zijn voor controle; daarna hebben zij door de nieuwe regeling nog de gelegenheid hun loon af te

Om 11 uur kreeg ik 'n idee

Op deze gemoedelijke wijze beschreef onze medewerker, de heer M. A. van Deenen, die bij de ENAF kachels inpakt, het moment waarop in zijn hoofd een lichtje aanflopte.

Want, zoals de situatie in zijn werkkring was, ging het toch niet naar zijn zin. De paktafels stonden zo ver van de band, dat er heel wat tijd aan lopen verloren ging. Het werk hoopte zich op, zodat hij wel een uur per dag hulp nodig had om door de achterstand heen te komen.

Deze omstandigheid was de heer Van Deenen een doorn in het oog. En toen ineens, „om een uur of elf” stond het ei van Columbus op zijn punt. Die paktafel zús plaats en die zó en de afstand tussen band en inpakkerij moest aanzienlijk korter zijn.

De chef van de heer Van Deenen kwam erbij en ging een en ander secuur name ten. „Doen” luidde zijn conclusie.

Toen die middag de paktafels in de door de heer Van Deenen uitgedachte opstelling waren geplaatst, bleek al dadelijk, dat zijn zienswijze juist was geweest. Iedere nieuwe werkdag wordt trouwens de juistheid van die zienswijze weer aangetoond, want hulp is sindsdien niet meer nodig.

De Ideeëncommissie vond dit idee, dat haar archief ingaat onder nummer 5154 alleszins waardevol en beloonde het met het mooie bedrag van f 40,—.

In dit verband mag nog wel eens worden opgemerkt, dat men bij Van der Heem heus niet zo ver moet zoeken om waardevolle ideeën te realiseren. Het hierboven aangehaalde idee steunt op zulk een logische redenering, dat veel Van der Heemers wellicht de waarde ervan voor het bedrijf zou zijn ontgaan; en daarmee tevens voor zich zelf een geldelijk meevallertje.

Archimedes moet in zijn tijd „Eureka” geroepen hebben, toen hij een ver gezocht oplossing plotseling voor de hand zag liggen. Jammer voor hem bestond er toen nog geen Ideeëncommissie. Die hebben wij wel en wie dus meent „Eureka” te kunnen zeggen, kan daar door middel van het bekende gele formulier terecht.

Idee 5154 heeft ook in ander opzicht een waardevol aspect. Medewerker Van Deen is met zijn zeventien levensjaren een van de meest jeugdige werknemers van de ENAF.

Het is bijzonder leuk, dat ook de jongste medewerkers hun partij meeblazen in het grote Van der Heem concert.

KY 103

vdh'tje markt 1964